

Отже, твори народного декоративно-прикладного мистецтва безперечно потрібні для сприйняття сучасному малюкові не тільки для розширення кругозору, збагачення чуттєвої сфери, світу почуттів, а наближення дитини до витоків культури свого народу, рідного краю. Хоча декоративно-прикладне мистецтво для дітей дошкільного віку є досить складним видом діяльності, проте воно сприяє всебічному розвитку особистості дитини.

Список використаних джерел

1. Богуш А. М. Українське народознавство в дошкільному закладі / А. М. Богуш, Н. В. Лисенко / Навч. посіб. – К.: Вища шк., 2002. – С. 281 – 317.
2. Лозинська Є. Українське народознавство дітям дошкільного віку: Метод. посібн. для дошкільн. закл. / Є. Лозинська – Львів: Оріяна-Нова, 2008. – 208с.

УДК 37.011

БЛАЖИН Н.М.
ТОВКАНЕЦЬ Г. В.
Мукачівський державний університет, Україна

РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ ЯК СТРАТЕГІЧНЕ ЗАВДАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОСВІТИ

Основні завдання освітньої діяльності зумовлені пріоритетними напрямками реформування школи, визначеними Державною національною програмою «Освіта» («Україна XXI століття»), законом «Про освіту», «Концепцією національно-патріотичного виховання дітей та молоді» до яких належать формування національної свідомості, любові до рідної землі, свого народу, виховання духовної культури особистості, створення умов для вибору нею своєї світоглядної позиції; утвердження принципів вселюдської моралі (правди, справедливості, патріотизму, доброти, працелюбності та інших чеснот); розвиток індивідуальних здібностей і талантів молоді, забезпечення умов її самореалізації; формування у дітей і молоді уміння міжособистісного спілкування та підготовка їх до життя за ринкових відносин.

Пріоритетні напрями реформування виховання: формування національної свідомості, любові до рідної землі, свого народу, бажання працювати задля розквіту держави, готовності її захищати; забезпечення духовної єдності поколінь, виховання поваги до батьків, жінки-матері, культури та історії рідного народу; формування високої мовної культури, оволодіння українською мовою; прищеплення шанобливого ставлення до культури, звичаїв, традицій усіх народів, що населяють Україну; виховання духовної культури особистості, створення умов для вільного вибору нею своєї світоглядної позиції; утвердження принципів загальнолюдської моралі: правди, справедливості, патріотизму, доброти, працелюбності, інших добродійностей; формування творчої, працелюбної особистості, виховання цивілізованого господаря; забезпечення повноцінного фізичного розвитку дітей і молоді, охорони та зміцнення їх здоров'я; виховання поваги до Конституції, законодавства України, державної символіки; формування глибокого усвідомлення взаємозв'язку між ідеями свободи, правами людини та її громадянською відповідальністю; забезпечення високої художньо-естетичної освіченості і

вихованості особистості; формування екологічної культури людини, гармонії її відносин з природою; розвиток індивідуальних здібностей і талантів молоді, забезпечення умов їх самореалізації; формування у дітей і молоді уміння міжособистісного спілкування та підготовка їх до життя в умовах ринкових відносин [1].

«Національною стратегією розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки» як пріоритетний напрям розвитку освіти у подоланні наявних проблем, вирішенні перспективних завдань сталого розвитку визначено побудову «ефективної системи національного виховання на засадах загальнолюдських, полікультурних, громадянських цінностей, забезпечення фізичного, морально-духовного, культурного розвитку дитини, формування соціально зрілої творчої особистості, громадянина України і світу, підготовка молоді до свідомого вибору сфери життєдіяльності» [4].

«Концепцією національно-патріотичного виховання дітей та молоді», що прийнята у 2015 році, визначено, що «серед виховних напрямів сьогодні найбільш актуальними виступають патріотичне, громадянське та правове виховання як стрижневі, основоположні, що відповідають як нагальним вимогам і викликам сучасності, так і закладають підвалини для формування свідомості нинішніх і майбутніх поколінь, які розглядатимуть державу як запоруку власного особистісного розвитку, що спирається на ідеї гуманізму, соціального добробуту, демократії, свободи, толерантності, виваженості, відповідальності, здорового способу життя, готовності до змін» [3].

Освітню політику і процес реформування національної системи освіти сьогодні обумовлюють такі чинники: демографічні; економічні; розвиток демократії; політичні й ідеологічні проблеми молоді і дорослих; процеси європейської інтеграції і зближення освітніх систем; патологічні і кризові явища в суспільстві. Основне – якість і результативність діяльності національної системи освіти у світлі викликів майбутнього і створення «людського капіталу» та «суспільства, що базується на знаннях».

Серед перспективних педагогічних ідей, які визначають напрями розвитку освіти, виокремлюють розуміння світу і управління собою, навчання впродовж життя. Таким чином, стратегічним завданням національної освіти є розвиток особистості, здатної забезпечити реалізацію ідеї української державності, українського громадянства.

Список використаних джерел

1. Державна національна програма «Освіта» («Україна XXI століття») // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.info-library.com.ua/books-text-563.html>
2. Закон «Про освіту» // Голос України. – 2017. – №178 – 179 від 27 вересня.
3. Концепція національно-патріотичного виховання дітей та молоді // Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ru.osvita.ua/legislation/Ser_osv/47154/
4. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки // Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ru.osvita.ua/legislation/Ser_osv/47154/

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>